

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6T/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716010182
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2018:2716010182.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Šimeka a prísediacich Mgr. Františka Zvaríka a Jolany Strakovej na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Skalica dňa 26. septembra 2018, takto

rozhodol:

Obžalovaný

K. N., nar. XX.XX.XXXX v J., Č., trvale bytom R. Č.. XX, adresa na doruč. písomností R. č. XXX, okres C., Č., na slobode

sa uznáva za vinného, že

od presne nezisteného času do dňa 23.11.2015 si na presne nezistenom mieste zadovážil sušinu rastliny rodu Cannabis, pričom dňa 23.11.2015 v čase o 10,10 h pri jeho vstupe na územie Slovenskej republiky na nákladnom motorovom vozidle zn. F. A., r.v. 2005, EČV: XBXXXXX, MPZ CZ, žltej farby bol kontrolovaný príslušníkmi Colného úradu finančnej správy Trnava v colnom priestore hraničného prechodu Brodské D2 vstup do SR, kde služobný pes cvičený na vyhľadávanie omamných a psychotropných látok ev. č. 146/2009 OL, označil prítomnosť týchto látok v priestore priehradky pred spolujazdcom, ktorú K. N.Ú.Š. následne dobrovoľne vydal podľa § 89 ods. 1 Tr. poriadku, pričom podľa znaleckého posudku Kriminelisticko-expertízneho ústavu v Bratislave ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/17513 zo dňa 21.12.2015 bolo zistené, že stopa č. 1 čierne plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovala upotrebitelné konope s hmotnosťou 7505 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12,3 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 31 obvykle jednorazovým dávkam, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

t e d a

neoprávnene previezol, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku,

č í m s p á c h a l

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d) Trestného zákona,

z a t o m u u k l a d á

podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal dňa 16.06.2016 Okresnému súdu Skalica obžalobu na obžalovaného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d) Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopustiť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. a zisťoval či obžalovaný c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

d/ bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby Obžalovaný odpovedá: Áno.

f/ či rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

h/ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin

Obžalovaný odpovedá: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Tr. por., prijal toto jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná a budú vykonané dôkazy len súvisiace s výrokom o treste.

S poukazom na vyššie uvedené, súd uznal obžalovaného za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku súd vychádzal z okolností spáchania skutku, ku ktorému sa obžalovaný v celom rozsahu priznal. Obžalovaný závažným spôsobom porušil záujem spoločnosti na úseku predchádzania toxikománii, ochranu spoločnosti a jej členov pred možným ohrozením vyplývajúcim z nekontrolovateľného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami, tiež záujem spoločnosti na ochrane ľudského života a zdravia v súvislosti s prevenciou užívania omamných a psychotropných látok. Vo vzťahu k zavineniu mal súd preukázaný priamy úmysel.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatel'a, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd musel zisťovať tieto pomery, keďže orgány činné v trestnom konaní tak neučinili. Súd zistil, že obžalovaný je v mieste bydliska hodnotený negatívne. Zo správy Mesta J. (č.l. 104) vyplýva, že pod vplyvom alkoholu sa nedokáže dostatočne ovládať a vyvoláva konflikty. Komisia k prejednaniu priestupku obdržala niekoľko oznámení priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, naposledy v januári 2018 (najčastejšie pod vplyvom alkoholu v nočných hodinách sa dobýva do bytu bývalej družky, s ktorou má maloletého syna, pričom ju mal slovne vulgárne napádať). Nakoľko však družka nepodala následne návrh na prejednanie priestupku, vec bola vždy odložená. Zo správy Obce R. je zrejmé, že nie je bližšie hodnotený, nezdržuje sa tam dva roky. Zo správy od zamestnávateľa obžalovaného FreshLine s.r.o. (č.l. 107) mal súd preukázané, že obžalovaný je riadne zamestnaný od 30.01.2018 do 31.01.2019 ako vodič dodávky. Pracovná morálka je dobrá, prácu vykonáva svedomito, ochotne a zodpovedne. Z

ústrednej evidencii priestupkov vyplýva, že odsúdený nemá záznam v evidencii priestupkov. Z odpisu registra trestov SR je zrejme, že obžalovaný nebol v minulosti odsúdený na území SR. Z odpisu registra trestov ČR je zrejme, obžalovaný bol v minulosti odsúdený celkom 3x, naposledy Okresným súdom Kroměříž zo dňa 24.02.2015, právoplatne 17.02.2015 na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so skúšobnou dobou 2 roky. Z trestného rozkazu Okresného súdu Kroměříž č.k. 1T/18/2015-53 zo dňa 24.02.2015, právoplatný dňa 17.02.2015 mal súd preukázané, že obžalovaný bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon trestu mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Uznesením Okresného súdu Kroměříž č.k. 1T/18/2015-91 zo dňa 09.11.2017, právoplatné dňa 09.11.2017 mu bola predĺžená skúšobná doba o 18 mesiacov.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného nezistil ani jednu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný sa síce priznal k spáchaniu trestného činu, avšak absentuje na jeho strane úprimná ľútosť. Pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený, uvedené súd obžalovanému na jeho ľarchu nepripočítal ako priťažujúcu okolnosť, nakoľko táto okolnosť už mu je raz na jeho ľarchu pripočítaná v podobe uloženia nepodmieneného trestu odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Trestného zákona), nakoľko terajšej trestnej činnosti sa dopustil práve v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Ak by totiž nebolo tohto jeho predchádzajúceho odsúdenia (OS Kroměříž 1T/18/2015), súd by pristúpil k uloženiu podmieneného trestu odňatia slobody. Nie je možné tú istú okolnosť pripočítať na ľarchu dvakrát, pretože by inak došlo k dvojitému pripočítaniu tej istej okolnosti na jeho ľarchu. Na ostatné dve jeho odsúdenia (okresný súd Vyškov 1T/278/2009 a Mestský súd Brno 88T/10/2011) sa neprihliada.

Súd má za to, že v danom prípade bolo možné použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam vzhľadom k tomu, že obžalovaný pred súdom učinil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom aj prijaté. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na zjednocujúce Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, kde okrem iného sa konštatuje že, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Je teda na mieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste, čo súd v danom prípade aj učinil. Súd teda znížil obžalovanému trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (tri roky) o 1/3 a uložil mu trest vo výmere dva roky. Súd len poznamenáva, že pri znižovaní dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. sa prihliada len na dolnú hranicu bez ohľadu na sadzbu hornú (teda nevychádza sa s rozdielom medzi hornou a dolnou ako je tomu pri ustanovení § 38 ods. 8 Tr. zák.).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vo výmere 2 (dva) roky, pričom má za to, že takto uložený trest je podľa názoru súdu primeraný, splní funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súd poukazuje na to, že v zmysle § 34 ods. 6 Tr. zák. je vylúčené za zločin s hornou hranicou presahujúcou 5 (päť) rokov uložiť iný trest ako trest odňatia slobody. Súd uložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, nakoľko odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný dňa 23.11.2015, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia Okresným súdom Kroměříž sp.zn. 1T/18/2015 (§ 49 ods. 2 Trestného zákona). Súd len poznamenáva, že vyššie uvedené odsúdenie Okresným súdom Kroměříž (ktoré nadobudlo právoplatnosť po 01.01.2013) sa zohľadňuje rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 7b ods. 2 Trestného zákona.

Podľa § 7b ods. 2 Trestného zákona právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 438e Trestného zákona na odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie podľa § 7b ods. 2 sa neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 1. januárom 2013.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin pred spáchaním trestného činu.

Poučenie:

I. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (§ 257 ods. 5 Tr. por.)

II. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Skalica na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.